

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 542/1999 af 12. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 543/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 544/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation	4
Kommissionens forordning (EF) nr. 545/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.....	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 546/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	6
* Kommissionens forordning (EF) nr. 547/1999 af 12. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2802/95 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur.....	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 548/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 219. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 549/1999 af 12. marts 1999 suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater.....	11

Kommissionens forordning (EF) nr. 550/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 235. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation	12
Kommissionens forordning (EF) nr. 551/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 199. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 552/1999 af 12. marts 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 27. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	14
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling	16
Erklæring fra Kommissionen	23
Erklæring fra Rådet og Kommissionen	23
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/3/EF af 22. februar 1999 om opstilling af en fællesskabsliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling	24
* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter	26

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/192/EKSF:

* Afgørelse nr. 1/99 truffet af det blandede udvalg, der er nedsat i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Republikken Tyrkiet om handel med produkter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab af 23. februar 1999 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Blandede Udvalg EKSF-Tyrkiet	30

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 542/1999

af 12. marts 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelses-
bestemmelser til importordningen for frugt og
grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/
98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne
for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	70,2
	204	34,6
	624	149,5
	999	84,8
0707 00 05	068	130,2
	999	130,2
0709 10 00	220	148,0
	999	148,0
0709 90 70	052	113,4
	204	154,8
	999	134,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,1
	204	47,1
	212	48,0
	600	47,8
	624	52,0
	999	51,4
0805 30 10	052	43,9
	600	78,1
	999	61,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,4
	400	83,9
	404	66,9
	508	89,9
	512	90,8
	528	93,0
	720	95,2
	728	95,7
	999	88,0
	0808 20 50	052
388		68,4
400		49,7
512		69,7
528		70,3
624		69,2
999		76,9

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 543/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2564/98 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. indtil den 11. marts 1999 til 120,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 544/1999
af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2565/98 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fra Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. indtil den 11. marts 1999 til 135,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 545/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2566/98 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. indtil den 11. marts 1999 til 322,00 EUR/ton inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28. 11. 1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 546/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/88⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 228;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 2 595 t ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/98⁽⁵⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

i forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 2 595 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 15. marts 1999.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30. 9. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 56 af 26. 2. 1998, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. marts 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktkode	Bestemmelse (!)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (!)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	83,00	1006 30 65 9900	01	104,00
1006 20 13 9000	01	83,00		04	—
1006 20 15 9000	01	83,00	1006 30 67 9100	05	110,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	83,00	1006 30 92 9100	01	104,00
1006 20 94 9000	01	83,00		02	—
1006 20 96 9000	01	83,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	83,00		05	110,00
1006 30 23 9000	01	83,00	1006 30 92 9900	01	104,00
1006 30 25 9000	01	83,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	104,00
1006 30 42 9000	01	83,00		02	—
1006 30 44 9000	01	83,00		03	—
1006 30 46 9000	01	83,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	110,00
1006 30 61 9100	01	104,00	1006 30 94 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	104,00
	04	—		02	—
	05	110,00		03	—
1006 30 61 9900	01	104,00		04	—
	04	—		05	110,00
1006 30 63 9100	01	104,00	1006 30 96 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	110,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	110,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	104,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	104,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	110,00			

(!) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia; restitutionerne fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for udførsel af en mængde udtrykt som sleben ris, på 1 974 t
- 02 Zone I, II, III, VI
- 03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar
- 04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87
- 05 Ceuta og Melilla; eksportrestitutionerne er fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for en mængde på i alt 621 t.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 547/1999

af 12. marts 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 2802/95 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2261/98⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til ovennævnte forordning, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer;

forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur; disse bestemmelser gælder også delvis eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger og er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foranstaltninger i samhandelen med varer;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2802/95 af 4. december 1995 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur⁽³⁾ er produkt nr. 1 i bilaget til

forordningen tariferet som drikkevare, uden at der ved tarifieringen af dette produkt er taget hensyn til dets særlige terapeutiske og profylaktiske egenskaber ved behandling af anæmi som følge af jernmangel; tarifieringen af dette produkt, der bør betragtes som et lægemiddel, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Gruppen for Told- og Statistiknomenklaturen under Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Tarifieringen af produkt nr. 1 i bilaget til forordning (EF) nr. 2802/95 erstattes med tarifieringen i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 30. 10. 1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 291 af 6. 12. 1995, s. 5.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering KN-kode	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
Ravfarvet sirup, i 125 ml flasker, beregnet til behandling af visse typer anæmi forårsaget af jernmangel. Produktet har følgende sammensætning (pr. 100 g): — natriumferedetat: 4,13 g ⁽¹⁾ — sorbitol: 24 g — glycerin: 13 g — citronsyre: 0,1 g — 95 % ethylalkohol: 0,09 g — smagsstoffer: 0,01 g — propylparahydroxybensoat: 0,01 g — metylparahydroxybensoat: 0,08 g — vand: i tilstrækkelig mængde.	3004 90 19	Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3004, 3004 90 og 3004 90 19. Dette produkt må anses for at være et lægemiddel på grund af dets sammensætning og terapeutiske anvendelse.

⁽¹⁾ Natriumferedetat er et opløseligt jern(III)kompleks af krystalliseret, natriumholdigt ethylendiamin-tetra-acetat.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 548/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbsprisen og de oksekøds mængder, der opkøbes ved intervention som følge af den 219. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 af 1. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 for så vidt angår de generelle og de særlige interventionsforanstaltninger for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2812/98⁽⁴⁾, blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 136/1999⁽⁶⁾;

i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2456/93 fastsættes der eventuelt en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation, under hensyntagen til de modtagne bud; ifølge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge; ifølge samme forordnings artikel 14 accepteres der kun bud, som højst svarer til nævnte maksimumspris, dog uden at overskride gennemsnitsprisen på det nationale eller regionale marked, forhøjet med beløbet nævnt i stk. 1;

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

efter at de bud, der blev indgivet ved den 219. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne, bør licitationen ikke tages til følge for kategori A; maksimumsopkøbsprisen samt den mængde, der kan accepteres til intervention, bør fastsættes for kategori C;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 219. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, gælder følgende:

- a) For kategori A fastsættes, at licitationen ikke tages til følge.
- b) For kategori C fastsættes:
  - maksimumsopkøbsprisen til 236 EUR/100 kg for hele og halve slagtekroppe af kvalitet R3
  - den accepterede maksimumsmængde for hele og halve slagtekroppe til 594 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 17 af 22. 1. 1999, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 549/1999
af 12. marts 1999
suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/967 ⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 777/87 ⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, er det fastlagt, under hvilke omstændigheder opkøb af smør og skummetmælkspulver kan suspenderes og siden genindføres, og hvilke alternative foranstaltninger der kan træffes i tilfælde af suspension;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1547/87 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95 ⁽⁵⁾, er der fastsat kriterier for opkøb af smør ved licitation og suspension af opkøb i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Tyskland, i et område;

Kommissionens forordning (EF) nr. 328/1999 ⁽⁶⁾ foreskriver suspension af de nævnte opkøb i visse medlemsstater; ifølge oplysningerne om markedspriserne er den

betingelse, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1547/87, ikke mere opfyldt i Tyskland, Italien, Irland og Spanien; bestemmelserne om, i hvilke medlemsstater nævnte suspension gælder, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 777/87, suspenderes i Belgien, Danmark, Grækenland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland, Sverige, Storbritannien og Nordirland.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 328/1999 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 78 af 20. 3. 1987, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 144 af 4. 6. 1987, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 174 af 26. 7. 1995, s. 27.

⁽⁶⁾ EFT L 40 af 13. 2. 1999, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 550/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 235. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes opkøb af smør ved licitation⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 235. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 1589/87, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 9. marts 1999, fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 146 af 6. 6. 1987, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 551/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 199. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør; i artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det beslutes ikke at tage licitationen til følge; størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationsikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 199. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21. 2. 1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21. 1. 1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 552/1999

af 12. marts 1999

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 27. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 494/1999⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for

fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 27. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 59 af 6. 3. 1999, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. marts 1999 om fastsættelse af mindstesalgsspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 27. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør $\geq$ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør $\geq$ 82 %		95	91	—	91
	Smør $<$ 82 %		92	88	92	—
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	105	—
	Koncentreret		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/2/EF

af 22. februar 1999

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾
på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 9.
december 1998, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forskelle mellem nationale lovgivninger om behandling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser med ioniserende stråling og vilkårene for anvendelse heraf hindrer den fri bevægelighed for levnedsmidler og kan skabe ulige konkurrencevilkår og dermed direkte berøre det indre markeds funktion;
- (2) der bør træffes foranstaltninger med henblik på det indre markeds gnidningsløse funktion; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; for tiden er dette ikke tilfældet som følge af de forskellige bestemmelser i medlemsstaterne, idet strålebehandling af levnedsmidler er tilladt i visse medlemsstater og forbudt i andre;
- (3) dette rammedirektiv suppleres med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/3/EF af 22. februar 1999 om opstilling af en positivliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der tillades behandlet med ioniserende stråling ⁽⁴⁾, i det følgende benævnt »gennemførelsesdirektivet«;
- (4) bestråling af levnedsmidler er i mange medlemsstater et følsomt emne i den offentlige debat, hvor konsekvenserne af en sådan bestråling kan vække bekymring hos forbrugerne;

(5) det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne under iagttagelse af traktatens regler og indtil den fælles positivliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der tillades behandlet med ioniserende stråling, træder i kraft, fortsat kan anvende gældende nationale restriktioner og forbud mod at behandle levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser med ioniserende stråling og mod handel med bestrålede levnedsmidler, som ikke er optaget på den foreløbige positivliste, der er opstillet i henhold til gennemførelsesdirektivet;

(6) bestemmelser for anvendelsen af ioniserende stråling til behandling af levnedsmidler bør først og fremmest tage hensyn til menneskets sundhed, men også inden for de rammer, som den sundhedsmæssige beskyttelse sætter, til de økonomiske og tekniske behov;

(7) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽⁵⁾, finder stadig anvendelse;

(8) der bør føres officiel kontrol med godkendte bestrålingsanlæg gennem et kontrolsystem, som skal indføres med henblik på dette direktiv;

(9) de godkendte anlæg skal føre registre for at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv er blevet overholdt;

(10) der er allerede ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁶⁾, fastsat bestemmelser for mærkning af bestrålede levnedsmidler, der sælges til den endelige forbruger;

(11) der bør ligeledes fastsættes passende regler for mærkning af levnedsmidler, der er behandlet med ioniserende stråling, men som ikke er beregnet til den endelige forbruger;

⁽¹⁾ EFT C 336 af 30. 12. 1988, s. 7, og EFT C 303 af 2. 12. 1989, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 194 af 31. 7. 1989, s. 14.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1989 (EFT C 291 af 20. 11. 1989, s. 58), Rådets fælles holdning af 27. oktober 1997 (EFT C 389 af 22. 12. 1997, s. 36) og Europa-Parlamentets afgørelse af 18. februar 1998 (EFT C 80 af 16. 3. 1998, s. 130). Rådets afgørelse af 25. januar 1999. Europa-Parlamentets afgørelse af 28. januar 1999.

⁽⁴⁾ Se side 24 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 29. 6. 1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21).

- (12) uden at det berører de beslutningsprocedurer, der er fastsat i EF-traktaten eller i dette direktiv, bør Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der er nedsat ved afgørelse 74/234/EØF⁽¹⁾, høres om alle spørgsmål i forbindelse med dette direktiv, som kan have betydning for folkesundheden;
- (13) levnedsmidler må kun behandles med ioniserende stråling, hvis de er sunde og i ufordærvet stand, samt hvis der foreligger et levnedsmiddelhygiejnisk behov herfor, hvis der er en påviselig fordel af teknisk eller anden art, eller hvis det er til fordel for forbrugerne, da ioniserende stråling ikke bør træde i stedet for sanitære foranstaltninger og forsvarlige arbejdsmetoder inden for produktion og landbrug;
- (14) processen må ikke benyttes som erstatning for god fremstillingsmæssig praksis; denne betingelse er opfyldt for så vidt angår levnedsmidlerne i bilaget til gennemførelsesdirektivet;
- (15) i de tilfælde, hvor Rådet bemyndiger Kommissionen til at gennemføre regler for bestråling af levnedsmidler, bør der iværksættes en procedure, hvorved der skabes et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for rammerne af Den Stående Levnedsmiddelkomite, og i givet fald Den Stående Veterinærkomité eller Den Stående Fytosanitære Komité;
- (16) forekommer der at være en sundhedsmæssig risiko ved processen eller ved de levnedsmidler, som i henhold til dette direktiv tillades behandlet med ioniserende stråling, bør medlemsstaterne have bemyndigelse til at suspendere eller begrænse brugen heraf eller til at reducere de fastsatte grænser, indtil der træffes en afgørelse på fællesskabsplan;
- (17) Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽²⁾ overlader valget af midler og metoder til de nationale retshåndhævende myndigheder; Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽³⁾ fastsætter kvalitetsstandarder for laboratorier og kræver anvendelse af validerede analysemetoder, hvis sådanne foreligger; artikel 5 i dette direktiv finder anvendelse på overvågningen af nærværende direktivs gennemførelse;
- (18) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 20. december 1994 en modus vivendi vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter

vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på fremstilling, markedsføring og indførsel af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, i det følgende benævnt »levnedsmidler«, der er behandlet med ioniserende stråling.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
  - a) levnedsmidler, der i forbindelse med brug af måle- og kontroludstyr udsættes for ioniserende stråling, når den absorberede dosis ved et maksimalt strålingsenerginiveau på 10 MeV i tilfælde af røntgenstråler, 14 MeV i tilfælde af neutroner og 5 MeV i andre tilfælde er på højst 0,01 Gy, når der er tale om kontroludstyr, der anvender neutroner, og 0,5 Gy, når der er tale om andet udstyr
  - b) bestråling af levnedsmidler, som tilberedes til patienter med behov for sterile diæter under lægeligt tilsyn.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestrålede levnedsmidler kun kan markedsføres, hvis de opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 3

1. De betingelser, der skal være opfyldt, for at det er tilladt at behandle levnedsmidler med ioniserende stråling, er anført i bilag I. Disse levnedsmidler skal på tidspunktet for behandlingen være i en passende sundhedsmæssig tilstand.
2. Der må kun anvendes strålingskilder, der er anført i bilag II, ligesom kravene i den i artikel 7, stk. 2, nævnte kodeks skal overholdes. Den samlede gennemsnitlige absorberede dosis skal beregnes som angivet i bilag III.

Artikel 4

1. Den fælles liste over de levnedsmidler, det er tilladt at behandle med ioniserende stråling, og de tilladte maksimale doser fastlægges i gennemførelsesdirektivet, der vedtages efter fremgangsmåden i traktatens artikel 100 A, og hvorved der tages hensyn til de betingelser for udstedelse af tilladelser, der er anført i bilag I.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 20. 5. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 186 af 30. 6. 1989, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 290 af 24. 11. 1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT C 102 af 4. 4. 1996, s. 1.

2. Denne liste opstilles etapevis.
3. Kommissionen gennemgår de gældende nationale tilladelser og forelægger efter fremgangsmåden i traktatens artikel 100 A forslag med henblik på opstilling af listen efter at have hørt Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Senest den 31. december 2000 forelægger Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 100 A et forslag med henblik på at supplere den i stk. 1 nævnte positivliste.

4. Medlemsstaterne kan, indtil det direktiv, der vedtages på grundlag af det i stk. 3, andet afsnit, nævnte forslag, træder i kraft, opretholde gældende tilladelser til behandling af levnedsmidler med ioniserende stråling, hvis

- a) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har afgivet positiv udtalelse om behandlingen af levnedsmidlet
- b) den samlede gennemsnitlige absorberede dosis ikke overstiger de grænseværdier, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har anbefalet
- c) ioniserende stråling og markedsføring sker i overensstemmelse med dette direktiv.

5. Medlemsstaterne kan, indtil det direktiv, der vedtages på grundlag af det i stk. 3, andet afsnit, nævnte forslag, træder i kraft, også tillade behandling af levnedsmidler, for hvilke en anden medlemsstat har opretholdt tilladelser i overensstemmelse med stk. 4, når de samme betingelser er opfyldt.

6. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om tilladelser, der er opretholdt i henhold til stk. 4 eller udstedt i henhold til stk. 5, samt om de hertil knyttede betingelser. Kommissionen offentliggør disse meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

7. Medlemsstaterne kan under iagttagelse af traktatens regler og indtil det direktiv, der vedtages på grundlag af det i stk. 3, andet afsnit, nævnte forslag, træder i kraft, fortsat anvende gældende nationale restriktioner eller forbud mod at behandle levnedsmidler og levnedsmiddel-ingredienser med ioniserende stråling og mod handel med bestrålede levnedsmidler, som ikke er optaget på den foreløbige positivliste, der er opstillet i gennemførelsesdirektivet.

Artikel 5

1. Den maksimale bestrålingsdosis kan gives i deldoser; dog må den i artikel 4 fastsatte maksimale dosis ikke overskrides. Strålebehandling må ikke anvendes kombi-

neret med en kemisk behandling, der tjener samme formål som bestrålingen.

2. Undtagelser fra stk. 1 kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 6

For mærkning af levnedsmidler, der er behandlet med ioniserende stråling, gælder følgende bestemmelser:

1) I forbindelse med produkter, der er beregnet til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener,

- a) skal oplysningen »bestrålet/. . .« eller »strålekonserveret« eller »behandlet med ioniserende stråling« eller »konserved med ioniserende stråling« som foreskrevet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 79/112/EØF være anført på mærkningen, hvis produkterne sælges som sådanne.

I forbindelse med produkter, der sælges i løs vægt, skal oplysningen sammen med betegnelsen på produktet være anført på et skilt over eller ved siden af den beholder, som indeholder det

- b) skal den samme oplysning, hvis et bestrålet produkt indgår som ingrediens, være anført på ingredienslisten sammen med betegnelsen på produktet.

I forbindelse med produkter, der sælges i løs vægt, skal oplysningen sammen med betegnelsen på produktet være anført på et skilt over eller ved siden af den beholder, som indeholder det

- c) kræves den samme oplysning, som en undtagelse fra artikel 6, stk. 7, i direktiv 79/112/EØF, også i forbindelse med bestrålede ingredienser, der indgår i sammensatte ingredienser i levnedsmidler, selv når disse ingredienser udgør mindre end 25 % af færdigvaren.

2) I forbindelse med produkter, som ikke er beregnet til salg til den endelige forbruger eller storkøkkener,

- a) skal den i nr. 1 nævnte oplysning om den stedfundne bestråling være anført både for levnedsmidler og for ingredienser, der indgår i et ikke-bestrålet levnedsmiddel

- b) skal enten navn og adresse på bestrålingsanlægget eller dets registreringsnummer, jf. artikel 7, være anført.

3) Oplysningen om den stedfundne bestråling skal under alle omstændigheder anføres på de dokumenter, der ledsager eller vedrører de bestrålede levnedsmidler.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilken eller hvilke myndigheder der har ansvaret for

- forudgående godkendelse af bestrålingsanlæg
- tildeling af et officielt registreringsnummer til de godkendte bestrålingsanlæg
- officiel kontrol og inspektion
- tilbagekaldelse eller ændring af en godkendelse.

2. Der meddeles kun godkendelse, hvis et anlæg

- opfylder kravene i den internationale kodeks for drift af bestrålingsanlæg til behandling af levnedsmidler, der er anbefalet af FAO/WHO's Fælles Codex Alimentarius Kommission (jf. FAO/WHO/CAC/Bind XV, udg. 1), og alle yderligere krav, der måtte være vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 12 i dette direktiv
- udpeger en person, der er ansvarlig for, at alle de betingelser, der skal opfyldes for at kunne anvende fremgangsmåden, overholdes.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen

- navn, adresse og registreringsnummer på de bestrålingsanlæg, de har godkendt, ordlyden af godkendelsesdokumentet, samt enhver afgørelse om, at godkendelsen suspenderes eller tilbagekaldes.

Medlemsstaterne meddeler desuden hvert år Kommissionen

- resultaterne af den kontrol, der er foretaget i anlæg, der foretager ioniserende stråling, navnlig hvad angår kategorien og mængden af de behandlede produkter samt de anvendte doser
- resultaterne af den kontrol, der er foretaget i markedsføringsleddet. Medlemsstaterne sikrer, at de metoder, der anvendes til påvisning af behandling med ioniserende stråling, er i overensstemmelse med punkt 1 og 2 i bilaget til direktiv 85/591/EØF⁽¹⁾ og enten allerede er standardiserede eller validerede eller snarest og i hvert fald senest den 1. januar 2003 bliver det. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke metoder der er anvendt, og Kommissionen tager stilling til brugen og udviklingen af disse metoder under hensyntagen til en udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

4. På grundlag af de meddelelser, der gives i henhold til stk. 3, offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

- nærmere oplysninger om anlæggene samt om ændringer i deres status
- en rapport på grundlag af de oplysninger, de nationale kontrolmyndigheder indgiver hvert år.

Artikel 8

1. På bestrålingsanlæg, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 7, skal der for hver ioniserende strå-

lingskilde føres et register over følgende oplysninger for hvert behandlet parti levnedsmidler:

- a) arten og mængden af de bestrålede levnedsmidler
- b) partiets nummer
- c) hvem der har givet ordre til strålebehandlingen
- d) modtageren af de behandlede levnedsmidler
- e) bestrålingsdato
- f) emballagematerialer, der er anvendt under bestrålingen
- g) data til kontrol af strålebehandlingen i overensstemmelse med bilag III, resultaterne af de udførte dosis-målinger med nærmere angivelse af specielt de øvre og nedre grænseværdier for den absorberede dosis, samt typen af ioniserende stråling
- h) henvisning til de indledende dosisvalideringsmålinger.

2. De i stk. 1 nævnte registre skal opbevares i fem år.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 9

1. Et levnedsmiddel, der er behandlet med ioniserende stråling, må kun indføres fra tredjelande, hvis

- det opfylder de betingelser, der gælder for disse levnedsmidler
- det ledsages af dokumenter, der indeholder navn og adresse på de anlæg, hvor strålebehandlingen har fundet sted, samt de oplysninger, der kræves efter artikel 8
- det er behandlet på et bestrålingsanlæg, der er godkendt af Fællesskabet, og som er opført på den liste, der er omhandlet i denne artikels stk. 2.

2. a) Kommissionen udarbejder efter fremgangsmåden i artikel 12 en liste over godkendte anlæg, i forbindelse med hvilke det ved offentligt tilsyn sikres, at kravene i artikel 7 overholdes.

Kommissionen kan med henblik på opstilling af denne liste i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 93/99/EØF pålægge sagkyndige på Kommissionens vegne at foretage evaluering og inspektion på bestrålingsanlæg i tredjelande.

Kommissionen offentliggør denne liste og ændringer hertil i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

- b) Kommissionen kan indgå tekniske aftaler med de kompetente organer i tredjelande om de nærmere bestemmelser for evaluering og inspektion som omhandlet i litra a).

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31. 12. 1985, s. 50.

Artikel 10

Materialer, der anvendes til emballering af levnedsmidler, som skal bestråles, skal være egnede til formålet.

Artikel 11

Ændringer i bilagene med henblik på at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling vedtages efter fremgangsmåden i traktatens artikel 100 A.

Artikel 12

1. Når fremgangsmåden i denne artikel anvendes, bistås Kommissionen af Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komitéen«.

Formanden forelægger straks sager for komitéen enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 13

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler høres om alle spørgsmål, som henhører under dette direktiv, og som kan have betydning for folkesundheden.

Artikel 14

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en nyvurdering af eksisterende oplysninger efter direktivets vedtagelse dermed får klare oplysninger, der

godtgør, at bestråling af visse levnedsmidler udgør en fare for menneskers sundhed, selv om bestrålingen opfylder bestemmelserne i dette direktiv, kan den midlertidigt suspendere eller indskrænke anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område. Medlemsstaten underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og anfører begrundelsen for sin afgørelse.

2. Kommissionen lader hurtigst muligt Den Stående Levnedsmiddelkomité undersøge den i stk. 1 nævnte begrundelse; den træffer de nødvendige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 12. Den medlemsstat, der har vedtaget den i stk. 1 omhandlede afgørelse, kan lade den gælde indtil disse foranstaltningers ikrafttræden.

3. Ændringer af dette direktiv eller gennemførelsesdirektivet kan foretages efter fremgangsmåden i artikel 12, men kun i det omfang der er nødvendigt for at beskytte folkesundheden, og sådanne ændringer skal under alle omstændigheder begrænses til forbud eller restriktioner i forhold til den tidligere retsstilling.

Artikel 15

Medlemsstaterne bringer deres love og administrative bestemmelser i overensstemmelse med dette direktiv, således at

- markedsføring og brug af bestrålede levnedsmidler tillades senest den 20. september 2000
- markedsføring og brug af bestrålede levnedsmidler, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, forbydes senest den 20. marts 2001.

De underretter Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 1999.

For Europa-Parlamentet

J. M. GIL-ROBLES

Formand

For Rådet

K.-H. FUNKE

Formand

---

*BILAG I***BETINGELSER FOR TILLADELSE TIL LEVNEDSMIDDELBESTRÅLING**

1. Der gives kun tilladelse til levnedsmiddelbestråling, hvis:
  - der kan godtgøres et rimeligt teknologisk behov
  - der ikke er nogen sundhedsmæssig risiko, og bestrålingen foretages på de foreslåede vilkår
  - det er til fordel for forbrugeren
  - bestråling ikke træder i stedet for hygiejnisk sundhedsmæssig praksis eller god fremstillingsmæssig eller landbrugsmæssig praksis.
2. Levnedsmiddelbestråling må kun tage sigte på følgende formål:
  - at reducere hyppigheden af levnedsmiddelbårne sygdomme ved at tilintetgøre patogene organismer
  - at hindre spild af levnedsmidler ved at forsinke eller standse forrådnelsesprocesser og tilintetgøre fordærvelsesorganismer
  - at mindske tab af levnedsmidler på grund af for tidlig modning, vækst eller spiring
  - at bekæmpe sådanne organismer i levnedsmidler, som er skadelige for planter eller planteprodukter.

---

*BILAG II***IONISERENDE STRÅLINGSKILDER**

Levnedsmidler må kun behandles med følgende former for ioniserende stråling:

- a) Gammastråler fra de radioaktive isotoper cobolt-60 og cæsium-137.
  - b) Røntgenstråler fra anlæg med nominel energi (maksimal kvanteenergi) på 5 MeV eller derunder.
  - c) Elektronstråler fra anlæg med en nominel energi (maksimal kvanteenergi) på 10 MeV eller derunder.
-

BILAG III

1. DOSIMETRI

Den samlede gennemsnitlige absorberede dosis

Ved bestemmelsen af, om levnedsmidler, der er behandlet med en samlet gennemsnitlig dosis på 10 kGy eller derunder, egner sig til menneskeføde, kan der gås ud fra, at alle strålingsfremkaldte kemiske virkninger i dette dosisområde er proportionale med dosis.

Den samlede gennemsnitlige dosis $\bar{D}$ er defineret med følgende integral over varens samlede volumen:

$$\bar{D} = \frac{1}{M} \int p(x,y,z) d(x,y,z) dV$$

hvor M = den behandlede prøves samlede masse

p = den lokale densitet i punktet (x,y,z)

d = den lokale absorberede dosis i punktet (x,y,z)

dV = $dx dy dz$: det uendeligt lille rumfangselement, som i praksis repræsenteres ved brøkdeler af rumfanget.

Den samlede gennemsnitlige absorberede dosis kan bestemmes direkte for homogene produkter og for varer i løs vægt med homogen densitet ved at fordele et passende antal dosismålere på vilkårlige strategiske steder i hele varens rumfang. På grundlag af den således konstaterede dosisfordeling kan der beregnes et gennemsnit, og dette er den samlede gennemsnitlige absorberede dosis.

Efter fastlæggelse af dosisfordelingskurvens form kendes også minimums- og maksimumsværdiernes position. Ved måling af dosisfordelingen i disse to positioner i en serie prøver kan der foretages et skøn over den samlede gennemsnitlige dosis.

I visse tilfælde vil middelværdien af de gennemsnitlige minimums- og maksimumsdoser ($\bar{D}_{\min}$ og $\bar{D}_{\max}$) give et godt skøn over den samlede gennemsnitlige dosis. I disse tilfælde bliver således

$$\text{den samlede gennemsnitlige dosis} \approx \frac{\bar{D}_{\max} + \bar{D}_{\min}}{2}$$

Forholdet $\frac{\bar{D}_{\max}}{\bar{D}_{\min}}$ må ikke overstige 3.

2. PROCEDURER

- 2.1. Inden rutinebestråling af en given kategori af levnedsmidler påbegyndes på et bestrålingsanlæg, konstateres minimums- og maksimumsdosernes position ved hjælp af dosismålinger i hele varens volumen. Disse valideringsmålinger skal udføres et passende antal gange (f.eks. 3-5), således at der tages hensyn til variationer i varens densitet og geometri.
- 2.2. Målingerne skal gentages ved enhver ændring af varen, dens geometri eller bestrålingsforholdene.
- 2.3. Under bestrålingen foretages der rutinemæssige dosismålinger for at kontrollere, at dosisgrænserne ikke overskrides. Målingerne udføres ved at anbringe dosimetre i minimums- eller maksimumspositionen, eller i en referenceposition. Dosen i referencepositionen skal knyttes kvantitativt til maksimums- og minimumsdosen. Referencepositionen placeres i et passende punkt i eller på varen, hvor dosisvariationerne er lave.
- 2.4. Der skal foretages rutinemæssig dosismåling af hvert enkelt parti og med passende intervaller under behandlingen.
- 2.5. Ved bestråling af en løbende strøm af uemballerede varer kan minimums- og maksimumsdosernes position ikke konstateres. I stedet kan disses værdier bestemmes ved hjælp af stikprøvemålinger i vilkårlige punkter.
- 2.6. Dosismålingerne foretages ved hjælp af anerkendte dosimetrisystemer, og målingerne skal kunne henføres til grundlæggende normer.
- 2.7. Under bestrålingen skal der føres kontrol med de relevante anlægsparametre, og disse skal registreres løbende. For så vidt angår de radioaktive isotoper omfatter disse parametre produktets fremføringshastighed og den tid, det tilbringer i bestrålingszonen, samt positiv indikation af, at strålingskilden befinder sig i den korrekte position. For partikelacceleratoren omfatter disse parametre produktets fremføringshastighed, samt anlæggets energiniveau, elektronstrøm og scanningsbredde.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN**Ad betragtning 17**

»Kommissionen understreger, at den, når den nye afgørelse om komitologireformen er blevet vedtaget, vil foreslå lovgiveren, at bestemmelserne om udvalg og komitéer i alle tidligere retsakter skal tilpasses, således at de bringes på linje med den nye komitologiafgørelse. Kommissionen forpligter sig til fuldt ud at anvende enhver interinstitutionel aftale, der måtte følge af denne nye afgørelse.«

ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN**Ad artikel 7, stk. 3, tredje led**

»Med henblik på at sikre, at sådanne metoder eksisterer for alle produkter, vil Kommissionen og medlemsstaterne fremme videreudviklingen af standardiserede eller validerede analysemetoder til påvisning af, om levnedsmidler har været behandlet med ioniserende stråling. Kommissionen bekræfter, at den i artikel 7, stk. 4, omtalte årlige rapport vil indeholde oplysninger om udviklingen på dette område. Den vil i sin årlige rapport for 2001 indføje en redegørelse for anvendelsen af disse bestemmelser med henblik på at fastslå, om der er opstået nogen problemer med brugen af validerede eller standardiserede metoder. Kommissionen vil i fornødent omfang og i overensstemmelse med de beslutningsprocedurer, der er fastlagt i traktaterne eller i dette direktiv træffe foranstaltninger til løsning af disse problemer og andre, som kunne forventes at opstå. Disse oplysninger fremsendes endvidere til Europa-Parlamentet.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/3/EF

af 22. februar 1999

om opstilling af en fællesskabsliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾;

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾;

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 9.
december 1998, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets
og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om
indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om
levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er
behandlet med ioniserende stråling ⁽⁴⁾ (i det følgende
benævnt »rammedirektivet«), skal der vedtages en liste
over levnedsmidler, der ved udelukkelse af alle andre kan
tillades behandlet med ioniserende stråling; listen skal
opstilles etapevis;

tørrede aromatiske krydderier, herunder krydderurter,
bliver ofte kontamineret og/eller inficeret med orga-
nismen og deres metabolitter, der er skadelige for folke-
sundheden;

denne kontaminering og/eller inficering kan ikke længere
behandles med fumigeringsmidler såsom ethylenoxid på
grund af deres restkoncentrationers toksiske potentiale;

ioniserende stråling kan effektivt anvendes i stedet for
disse midler;

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har
accepteret sådan behandling;

sådan behandling er derfor en fordel af hensyn til beskyt-
telse af folkesundheden —

⁽¹⁾ EFT C 336 af 30. 12. 1988, s. 7, og EFT C 303 af 2. 12.
1989, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 194 af 31. 7. 1989, s. 14.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1989 (EFT C 291
af 20. 11. 1989, s. 58), Rådets fælles holdning af 27. oktober
1997 (EFT C 389 af 22. 12. 1997, s. 47) og Europa-Parlamen-
tets afgørelse af 18. februar 1998 (EFT C 80 af 16. 3. 1998,
s. 133). Rådets afgørelse af 25. januar 1999. Europa-Parlamen-
tets afgørelse af 28. januar 1999.

⁽⁴⁾ Se side 16 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af den fælles positivliste, der skal
opstilles jf. artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i rammedirek-
tivet, opstilles ved dette direktiv en første EF-positivliste
over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser (i det
følgende benævnt »levnedsmidler«), som det er tilladt at
behandle med ioniserende stråling, ligesom de tilladte
maksimale doser til opnåelse af det tilsigtede formål fast-
lægges.

2. Det er kun tilladt at behandle disse produkter med
ioniserende stråling i overensstemmelse med de i ramme-
direktivet fastsatte bestemmelser. Navnlig skal kontrolme-
toderne anvendes i overensstemmelse med artikel 7, stk.
3, i rammedirektivet.

3. De levnedsmidler, det er tilladt at behandle med
ioniserende stråling, og den gennemsnitlige samlede
dosis, som de maksimalt må udsættes for, er anført i
bilaget.

Artikel 2

Medlemsstaterne må hverken forbyde, begrænse eller
hindre markedsføring af levnedsmidler, der er bestrålet i
overensstemmelse med de generelle bestemmelser i
rammedirektivet og bestemmelserne i dette direktiv,
under henvisning til, at de er blevet behandlet med strå-
ling.

Artikel 3

Ændringer af dette direktiv skal foretages i overensstem-
melse med traktatens artikel 100 A.

Artikel 4

Medlemsstaterne ændrer deres love og administrative
bestemmelser for at efterkomme direktivet, således at
markedsføring og brug af bestrålede levnedsmidler, der
opfylder kravene i dette direktiv, tillades senest den 20.
september 2000.

De underretter Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administra-
tive bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til
dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages
af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne
henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 1999.

For Europa-Parlamentet

J. M. GIL-ROBLES

Formand

For Rådet

K.-H. FUNKE

Formand

---

*BILAG***LEVNEDSMIDLER, SOM TILLADES BEHANDLET MED IONISERENDE STRÅLING, OG
MAKSIMALE STRÅLINGSDOSER**

Levnedsmiddelkategori	Den maksimale samlede gennemsnitlige absorberede dosis (kGy)
Tørrede aromatiske krydderier, herunder krydderurter	10

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/4/EF
af 22. februar 1999
om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8.
december 1998, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør foretages en forenkling af visse vertikale direktiver på levnedsmiddelområdet, således at der alene tages hensyn til de væsentlige krav, som de heri omhandlede produkter skal opfylde for at kunne bevæge sig frit i det indre marked i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11. og 12. december 1992, bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 10. og 11. december 1993;

begrundelsen for Rådets direktiv 77/436/EØF af 27. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter ⁽⁴⁾ var, at forskelle mellem de nationale lovgivninger om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter kunne skabe illoyale konkurrencevilkår, med mulig vildledning af forbrugerne til følge, og dermed kunne have direkte indvirkning på fællesmarkedets oprettelse og funktion;

direktiv 77/436/EØF havde derfor til formål at definere ekstrakter af kaffe og cikorie, at bestemme, hvilke stoffer der kan tilsættes under fremstillingen, at opstille fælles regler for emballering og mærkning af produkterne samt at fastsætte, på hvilke betingelser der kan anvendes særlige betegnelser for visse af disse produkter for at sikre deres frie bevægelighed inden for Fællesskabet;

⁽¹⁾ EFT C 231 af 9. 8. 1996, s. 24.

⁽²⁾ EFT C 56 af 24. 2. 1997, s. 20.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23 oktober 1997 (EFT C 339 af 10. 11. 1997, s. 129), Rådets fælles holdning af 30 april 1998 (EFT C 204 af 30. 6. 1998, s. 25), Europa-Parlamentets afgørelse af 16. september 1998 (EFT C 313 af 12. 10. 1998, s. 90), Rådets afgørelse af 25. januar 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af 11. februar 1999.

⁽⁴⁾ EFT L 172 af 12. 7. 1977, s. 20. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.

direktiv 77/436/EØF bør tilpasses den almindelige fællesskabslovgivning, der gælder for alle levnedsmidler, navnlig bestemmelserne om mærkning og analysemetoder;

Kommissionen agter snarest og under alle omstændigheder inden den 1. juli 2000 at foreslå, at de forskellige vægtkategorier af færdigpakninger af de produkter, der er omfattet af nærværende direktiv, fastlægges i direktiv 80/232/EØF ⁽⁵⁾;

de generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁶⁾, bør anvendes på visse betingelser;

i medfør af proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 3 B, stk. 3, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede formål;

ved fremtidige tilpasninger af dette direktiv til Fællesskabets generelle forskrifter på levnedsmiddelområdet bistår Kommissionen af Den Stående Levnedsmiddelkomité, der er nedsat ved afgørelse 69/414/EØF ⁽⁷⁾;

for at undgå, at der opstår nye hindringer for de frie varebevægelser, bør medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser for de pågældende produkter, som ikke er foreskrevet i dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for kaffeekstrakter og cikorieekstrakter som defineret i bilaget.

Dette direktiv finder ikke anvendelse på »café torrefacto soluble«.

⁽⁵⁾ EFT L 51 af 25. 2. 1980, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 87/356/EØF (EFT L 192 af 11. 7. 1987, s. 48).

⁽⁶⁾ EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21).

⁽⁷⁾ EFT L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

Artikel 2

Direktiv 79/112/EØF anvendes for de i bilaget definerede produkter på følgende betingelser:

- a) Varebetegnelserne i bilaget er forbeholdt de i bilaget nævnte produkter og skal benyttes i handelen for at betegne dem. Disse betegnelser ledsages i givet fald af ordene:

- »pasta« eller »i pastaform«, eller
- »flydende« eller »i flydende form«.

Varebetegnelserne kan dog ledsages af benævnelsen »koncentreret«:

- for det i bilagets punkt 1, litra c), definerede produkt på betingelse af, at tørstofindholdet hidrørende fra kaffe udgør mere end 25 vægtprocent
- for det i bilagets punkt 2, litra c), definerede produkt på betingelse af, at tørstofindholdet hidrørende fra cikorie udgør mere end 45 vægtprocent.

- b) Mærkningen skal indeholde angivelsen »koffeinfri« for produkter i bilagets punkt 1, på betingelse af at det vandfrie koffeinindhold ikke overstiger 0,3 vægtprocent af tørstofindholdet hidrørende fra kaffe. Disse angivelser skal figurere i samme synsfelt som varebetegnelsen.

- c) For de produkter, der er defineret i bilagets punkt 1, litra c), og punkt 2, litra c), skal mærkningen indeholde angivelsen: »sukret med...«, »konserveret med...«, »tilsat...« eller »brændt med...« efterfulgt af betegnelsen/betegnelserne på den/de anvendte sukkerart/sukkerarter.

Disse angivelser skal figurere i samme synsfelt som varebetegnelsen.

- d) Mærkningen skal angive mindsteindholdet af tørstof hidrørende fra kaffe for de produkter, der er defineret i bilagets punkt 1, litra b) og c), eller mindsteindholdet af tørstof hidrørende fra cikorie for de produkter, der er defineret i bilagets punkt 2, litra b) og c). Tørstofindholdet udtrykkes i vægtprocent af det færdige produkt.

Artikel 3

For de i bilaget omhandlede produkter vedtager medlemsstaterne ikke nationale bestemmelser, som ikke er foreskrevet i dette direktiv.

Artikel 4

Proceduren i artikel 5 finder anvendelse i forbindelse med afgørelser om tilpasning af dette direktiv til de almindelige fællesskabsbestemmelser, der gælder for levnedsmidler.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komitéen«, der består af medlemsstaternes repræsentanter, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af medlemsstaternes repræsentanter, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder fra forslaget forelæggelse ikke truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 6

Direktiv 77/436/EØF ophæves med virkning fra den 13. september 2000.

Henvisninger til nævnte direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. september 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser anvendes på en sådan måde, at:

- markedsføring af de i bilaget definerede produkter, der er i overensstemmelse med definitionerne og bestemmelserne i dette direktiv, tillades fra den 13. september 2000.
- markedsføring af produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes fra den 13. september 2001. Det er dog tilladt at markedsføre produkter, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, men som i overensstemmelse med direktiv 77/436/EØF er mærket inden den 13. september 2001, indtil lagrene er opbrugt.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de vedtager på dette direktivs område.

Artikel 8

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 1999.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG

PRODUKTERNES BETEGNELSER, DEFINITIONER OG KARAKTERISTISKE EGENSKABER

1) Kaffeekstrakt eller opløselig kaffeekstrakt eller pulverkaffe eller instant kaffe

Det koncentrerede produkt, der er fremstillet ved ekstraktion af brændte kaffebønner udelukkende med vand som ekstraktionsmiddel, med udelukkelse af enhver hydrolyseproces, der involverer tilsætning af syre eller base. Ud over teknisk uundgåelige, uopløselige stoffer og uopløselige olier hidrørende fra kaffen må dette produkt kun indeholde de opløselige og aromatiske bestanddele af kaffen. Medlemsstaterne sikrer sig, at de metoder, der finder anvendelse ved fastlæggelsen af pulverkaffes frie og samlede kulhydratindhold, er i overensstemmelse med punkt 1 og 2 i bilaget til Rådets direktiv 85/591/EØF af 20. december 1985 om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler⁽¹⁾, og at de er validerede eller normaliserede eller snarest muligt bliver det.

Tørstofindholdet hidrørende fra kaffe skal udgøre:

- a) mindst 95 vægtprocent for kaffeekstrakt
- b) mellem 70 og 85 vægtprocent for kaffeekstrakt pasta
- c) mellem 15 og 55 vægtprocent for flydende kaffeekstrakt.

Kaffeekstrakt i fast form eller i pastaform må ikke indeholde andre end de fra ekstraktionen hidrørende bestanddele. Flydende kaffeekstrakt må indeholde spiselige, brændte eller ubrændte, sukkerarter i en mængde, som ikke overstiger 12 vægtprocent.

2) Cikorieekstrakt eller opløselig cikorie eller instant cikorie

Det koncentrerede produkt, som er fremstillet ved ekstraktion af brændt cikorie udelukkende med vand som ekstraktionsmiddel, med udelukkelse af enhver hydrolyseproces, der involverer tilsætning af syre eller base.

Ved cikorie forstås rødder af *Cichorium intybus* L., som ikke anvendes til produktion af julesalat (witloofcikorie), og som er forsvarligt rengjorte med henblik på tørring og brænding, og som benyttes til tilberedning af drikkevarer.

Tørstofindholdet hidrørende fra cikorie skal udgøre

- a) mindst 95 vægtprocent for cikorieekstrakt
- b) mellem 70 og 85 vægtprocent for cikorieekstrakt pasta
- c) mellem 25 og 55 vægtprocent for flydende cikorieekstrakt.

For så vidt angår cikorieekstrakt i fast form eller i pastaform må stoffer, som ikke hidrører fra cikorie, ikke overstige 1 vægtprocent.

Flydende cikorieekstrakt må indeholde spiselige, brændte eller ubrændte, sukkerarter i en mængde, som ikke overstiger 35 vægtprocent.

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31. 12. 1985, s. 50.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

AFGØRELSE Nr. 1/99 TRUFFET AF DET BLANDEDE UDVALG, DER ER
NEDSAT I MEDFØR AF AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE KUL- OG
STÅLFÆLLESSKAB OG REPUBLIKKEN TYRKIET OM HANDEL MED
PRODUKTER, DER ER OMFATTET AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF
DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

af 23. februar 1999

om vedtagelse af forretningsordenen for Det Blandede Udvalg EKSF-Tyrkiet

(1999/192/EKSF)

DET BLANDEDE UDVALG HAR —

Artikel 2

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Republikken Tyrkiet om handel med produkter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 14, stk. 3, og artikel 19 —

Hverv

1. Hvervet som formand for udvalget bestrides skiftevis for et år ad gangen af EF's, dvs. Europa-Kommissionens repræsentant, og Republikken Tyrkiets repræsentant. Den første periode begynder på datoen for det første udvalgs-møde.
2. Den fungerende formand er ansvarlig for alle sekretariatsfunktioner.
3. En repræsentant for Kommission for De Europæiske Fællesskaber og en repræsentant udpeget af Tyrkiet fungerer i fællesskab som sekretærer for udvalget.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemskab

1. De kontraherende parter udpeger deres respektive repræsentanter i Det Blandede Udvalg EKSF-Tyrkiet. Medlemmer af udvalget, som er forhindret i at deltage i et møde, kan lade sig repræsentere.
2. De således udpegede repræsentanter kan ledsages af embedsmænd, som bistår dem. Udvalget kan fastsætte antallet af disse embedsmænd. Udvalget kan beslutte at lade andre personer deltage i sine møder som observatører.
3. Møderne i udvalget er ikke offentlige, medmindre udvalget træffer anden bestemmelse.

Artikel 3

Møder

1. Udvalget mødes en gang om året. I hastende tilfælde kan de kontraherende parter holde ekstraordinære møder. Anmodninger fra en af parterne om sådanne møder rettes til den fungerende formand. Formanden indkalder til møde i udvalget senest ti dage efter modtagelsen af anmodningen om et ekstraordinært møde, medmindre andet aftales med den kontraherende part, der fremsætter anmodningen.

2. Formanden udarbejder en foreløbig dagsorden for hvert møde. Mødeindkaldelsen og den foreløbige dagsorden fremsendes til de adressater, der er omhandlet i artikel 9, senest syv dage inden mødet. Den foreløbige dagsorden bilægges alle nødvendige arbejdsdokumenter.

3. Den tidsfrist, der er fastsat i stk. 2, gælder ikke for hastemøder, der indkaldes til i overensstemmelse med stk. 1.

4. Dagsordenen vedtages af udvalget ved hvert mødes begyndelse. Udvalget kan beslutte at optage emner på dagsordenen, som ikke findes på den foreløbige dagsorden. Emner, for hvilke der er anmodet om et møde i henhold til stk. 1, ophøres på dagsordenen.

Medmindre andet aftales mellem parterne, holdes hvert møde i udvalget skiftevis i Bruxelles og Ankara på en dato, der aftales mellem parterne.

Artikel 4

Udgifter

1. EF og Republikken Tyrkiet afholder hver især de udgifter, de pådrager sig i forbindelse med deres deltagelse i udvalgets møder, såvel udgifter til personale, rejser og diæter som til porto og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med tolkning på møder, oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af EF, med undtagelse af udgifter i forbindelse med tolkning og oversættelse til eller fra tyrkisk, som afholdes af Republikken Tyrkiet.

3. Andre udgifter, der vedrører den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for mødet.

Artikel 5

Skriftlige procedurer

I hastesager kan udvalget vedtage afgørelse eller henstillinger ved skriftlig procedure.

Artikel 6

Protokol

1. De to sekretærer udarbejder inden for tre dage på formandens ansvar et udkast til protokol for hvert møde i udvalget.

2. Mødeprotokollen skal i almindelighed for hvert punkt på dagsordenen indeholde oplysning om:

- dokumentet, der er forelagt udvalget
- erklæringer, som en kontraherende part har anmodet om at få optaget i protokollen
- vedtagne afgørelser og henstillinger, erklæringer, der er opnået enighed om, og de konklusioner, som udvalget har vedtaget.

3. Teksten til de afgørelser og henstillinger, som udvalget har vedtaget, knyttes som bilag til mødeprotokollen.

4. Udkastet til mødeprotokol forelægges udvalget til godkendelse.

5. Den godkendte mødeprotokol undertegnes af den formand, der fører forsædet på tidspunktet for godkendelsen, og af udvalgets to sekretærer og fremsendes til de adressater, der er nævnt i artikel 9.

Artikel 7

Akter

1. Udvalgets akter vedtages i fælles forståelse og undertegnes af den formand, der fører forsædet på tidspunktet for vedtagelsen, og af de to sekretærer.

2. Udvalgets afgørelser og henstillingerne benævnes »afgørelse« eller »henstilling« og efterfølges af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en angivelse af emnet.

3. Formanden fremsender en kopi af alle afgørelser og henstillinger til de adressater, der er nævnt i artikel 9.

4. Hver part kan træffe afgørelse om offentliggørelse af udvalgets afgørelse og henstillinger i deres respektive officielle tidende.

Artikel 8

Sprog

Udvalgets afgørelser og henstillinger vedtages på EF's officielle sprog og på tyrkisk.

Artikel 9

Adresser

1. Alle udvalgets afgørelser og henstillinger i overensstemmelse med denne forretningsorden sendes også til Europa-Kommissionen, medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union og Tyrkiets mission ved Den Europæiske Union.

2. Al korrespondance til udvalget sendes til udvalgets formand.

*Artikel 10***Underordnede organer**

Udvalget kan efter behov beslutte at oprette faste og/eller midlertidige underudvalg eller arbejdsgrupper til at bistå det i opfyldelsen af dets opgaver i overensstemmelse med de regler og procedurer, som udvalget fastlægger. Underudvalgene og arbejdsgrupperne rapporterer til udvalget.

*Artikel 11***Kontaktgruppe**

1. Den kontaktgruppe, der blev nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Republikken Tyrkiet om handel med produkter, der er omfattet af EKSF-traktaten, sammensættes af repræsentanter for begge parter. Hvis begge parter er enige om, at det vil være hensigtsmæssigt, indbydes repræsentanter for kul- og stålindustrien til at mødes parallelt med kontaktgruppen og rapportere til denne om resultatet af deres drøftelser.
2. Formandskabet for kontaktgruppen bestrides skiftevis af en repræsentant for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og en repræsentant for Tyrkiet.
3. Drøftelser om spørgsmål, der opstår i tilknytning til aftalens funktion, finder i første omgang sted i kontaktgruppen, medmindre partneren anmoder om, at de finder sted i udvalget.

4. Kontaktgruppen rapporterer til udvalget.
5. Kontaktgruppen mødes mindst en gang om året, skiftevis på hver af parternes område.

*Artikel 12***Tavshedspligt**

Med forbehold af andre gældende bestemmelser er forhandlingerne i udvalget og kontaktgruppen omfattet af tavshedspligt, medmindre udvalget vedtager andet.

Artikel 13

Denne afgørelse får virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 14

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1999.

*På vegne af Det Blandede Udvalg
EKSF-Tyrkiet*

Salvatore SALERNO

Formand
